

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 23

Phẩm 24: KỆ TÁN NƠI CÔI ĐÂU-SUẤT

Bấy giờ, do thần lực của Đức Phật nên ở mười phương, mỗi phương đều có một vị Đại Bồ-tát cùng với chư Bồ-tát nhiều như số vi trần nơi một vạn cõi Phật, từ các thế giới cách pháp hội này vô số thế giới nhiều như số vi trần của một vạn cõi Phật, cùng đến chỗ Phật.

Tên của những vị Bồ-tát ấy là Kim Cang Tạng từ thế giới Diệu bảo của Đức Phật Vô Tận Tràng, Bồ-tát Kiên Cố Tràng từ thế giới Diệu lạc của Đức Phật Phong Tràng, Bồ-tát Dũng Mãnh Tràng từ thế giới Diệu ngân của Đức Phật Giải Thoát Tràng, Bồ-tát Quang Minh Tràng từ thế giới Diệu kim của Đức Phật Oai Nghi Tràng, Bồ-tát Trí Tràng từ thế giới Diệu ma-ni của Đức Phật Minh Tướng Tràng, Bồ-tát Bảo Tràng từ thế giới Diệu kim cương của Đức Phật Thường Tràng, Bồ-tát Tinh Tấn Tràng từ thế giới Diệu ba-đầu-ma của Đức Phật Tối Thắng Tràng, Bồ-tát Ly Cấu Tràng từ thế giới Diệu ưu-bát-la của Đức Phật Tự Tại Tràng, Bồ-tát Tinh Tú Tràng từ thế giới Diệu chiêm-đàn của Đức Phật Phạm Tràng, Bồ-tát Pháp Tràng từ thế giới Diệu hương của Đức Phật Quán Sát Tràng.

Chúng Bồ-tát khi đến trước Đức Phật và đảnh lễ Phật xong, tùy theo phương của mình tới, đều hóa hiện tòa Sư tử Diệu bảo tạng có lưới báu che phủ, bao bọc chung quanh và chư Bồ-tát ấy ngồi kiết già trên đó.

Thân của chư Bồ-tát đều phóng ra trăm ngàn ức triệu vô số ánh sáng thanh tịnh. Ánh sáng vô lượng này đều từ tâm thanh tịnh cùng đại nguyện xa lìa những lỗi ác mà phát khởi, hiển bày tự tại thanh tịnh của tất cả Phật.

Do chư Bồ-tát có nguyện lực bình đẳng nên có thể cứu hộ khắp tất cả chúng sinh, tất cả thế gian đều thích thấy. Ai thấy Bồ-tát đều được lợi ích, được điều phục.

Chúng Bồ-tát này đều đã thành tựu vô lượng công đức. Đó là đi khắp tất cả cõi Phật không chướng ngại, thấy Pháp thân thanh tịnh không nương tựa, dùng thân trí tuệ hiện vô lượng thân, đến khắp mười phương phụng sự chư Phật, vào pháp tự tại vô lượng, vô biên chẳng thể nghĩ bàn của chư Phật, trụ nơi môn trí Nhất thiết vô lượng, dùng ánh sáng trí tuệ khéo biết rõ các pháp, ở trong các pháp được vô úy, tùy chỗ diễn thuyết đến cùng tận đời vị lai, biện tài vô tận, dùng đại trí tuệ mở cửa Tổng trì, tuệ nhãn thanh tịnh thâm nhập cõi pháp, cảnh giới trí tuệ không bờ bến, rốt ráo thanh tịnh như hư không.

Giống như tại cung trời Đâu-suất ở thế giới này, các chúng Bồ-tát đến tụ hội, tất cả cung trời Đâu-suất trong mười phương thế giới đều cũng có như thế: Danh hiệu Bồ-tát đến dự hội, cõi nước phát xuất, danh hiệu chư Phật cũng đồng như ở đây.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn từ nơi hai gối phóng ra trăm ngàn ức triệu ánh sáng, chiếu khắp tất cả mười phương thế giới tận cõi pháp, cõi hư không.

Chúng Bồ-tát ở các cõi kia đều thấy tướng thần biến của Đức Như Lai ở đây. Chúng Bồ-tát ở cõi đây cũng đều thấy tướng thần biến của tất cả chư Phật kia.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tất cả chúng Bồ-tát như vậy, cùng với Đức Như Lai Tỳ-lô-giá-na, từ thuở xưa, đồng trồng căn lành tu hạnh Bồ-tát, đều đã ngộ nhập giải thoát sâu xa tự tại của chư Phật, được thân pháp giới bình đẳng, vào tất cả thế giới mà vẫn không trụ, thấy vô lượng Phật đều đến phụng sự, trong một niệm đi khắp cõi pháp tự tại vô ngại, tâm ý thanh tịnh như châu báu vô giá, vô lượng, vô số chư Phật thường hộ niệm và đồng ban cho thần lực, đến bờ kia rốt ráo bậc nhất, luôn dùng niệm tịnh trụ nơi Vô thượng giác, niệm niệm luôn vào chỗ trí Nhất thiết, đem nhỏ vào lớn, đem lớn vào nhỏ đều tự tại, thông đạt vô ngại, đã được thân Phật, cùng Phật đồng an trụ, được trí Nhất thiết, từ trí Nhất thiết mà sinh ra thân, đều có thể theo vào chỗ hành hóa của tất cả Như Lai mà mở rộng vô lượng pháp môn trí tuệ, đến bờ đại trí Kim cang tạng kia, được định Kim cang dứt các điều nghi hoặc, đã được thân thông tự tại của chư Phật, vào khắp tất cả cõi nước mười phương, giáo hóa điều phục trăm ngàn muôn ức vô số chúng sinh, dầu không tham vương nơi tất cả số lượng nên có thể tu học thành tựu cứu cánh, theo phương tiện an lập tất cả các pháp.

Trăm ngàn ức triệu vô số, vô lượng tạng công đức thanh tịnh vô tận của tất cả ba đời chúng Bồ-tát đến dự hội ở chỗ Phật, nhờ ánh sáng này đều thấy hết. Tất cả chỗ chư Phật cũng đều như vậy.

Khi ấy, Bồ-tát Kim Cang Tạng nương theo thần lực của Đức Phật, quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

*Như Lai chẳng xuất thế
Cũng chẳng nhập Niết-bàn
Dùng sức bản nguyện lớn
Thị hiện pháp tự tại
Pháp này khó nghĩ bàn
Tâm không duyên đến được
Trí tuệ tới bờ kia
Mới thấy cảnh giới Phật.
Sắc thân chẳng phải Phật
Âm thanh cũng chẳng phải
Nhưng chẳng lìa sắc, thanh
Thấy thần lực của Phật
Trí kém chẳng biết được
Cảnh giới thật của Phật
Tu hạnh thanh tịnh lâu
Mới thấy được cảnh Phật.
Chánh giác không đâu đến
Cũng chẳng đi về đâu
Sắc thân thanh tịnh diệu
Nên thần lực hiển nhiên
Nơi vô lượng thế giới
Thị hiện thân Như Lai
Nói rộng pháp vi diệu
Trong tâm không chấp trước
Trí tuệ không giới hạn
Rõ thấu tất cả pháp*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vào khắp trong cõi pháp
Thị hiện sức tự tại
Chúng sinh và các pháp
Thấu rõ đều vô ngại
Hiện đủ các hình dáng
Cùng khắp tất cả cõi
Muốn cầu trí Nhất thiết
Chóng thành Vô thượng giác
Phải dùng tâm tịnh diệu
Tu tập hạnh Bồ-đề
Nếu ai thấy Như Lai
Oai thần lực như vậy
Đối Đức Tối Thắng Tôn
Nên cúng dường chớ nghi.

Bồ-tát Kiên Cố Tràng nương theo thần lực của Đức Phật quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Phật tối thắng vô tỷ
Sâu rộng chẳng thể nói
Vượt khỏi đường ngôn ngữ
Thanh tịnh như hư không
Quán sát Đấng Đạo Sư
Sức thần thông tự tại
Đã lìa mọi phân biệt
Mà khiến phân biệt thấy
Đức Phật vì khai diễn
Pháp vi diệu sâu xa
Vì do nhân duyên ấy
Hiện thân vô tỷ này
Đây là chốn hành hóa
Chư Phật đại trí tuệ
Nếu ai muốn biết rõ
Phải nên gần gũi Phật
Ý nghiệp thường thanh tịnh
Cúng dường chư Như Lai
Trọn không tâm mỗi nhàm
Hay vào nơi Phật đạo
Đủ vô tận công đức
Trụ chắc tâm Bồ-đề
Do đấy trừ lưới nghi
Quán Phật không nhàm chán
Thông đạt tất cả pháp
Mới là chân Phật tử
Người này biết rõ được
Sức tự tại chư Phật
Đã nói trí rộng lớn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Làm căn bản các pháp
Nên sinh tâm hy vọng
Chỉ cầu Vô thượng giác
Nếu ai tôn kính Phật
Nhớ báo đáp ân ấy
Người đó chẳng xa lìa
Chỗ an trụ của Phật
Có người trí tuệ nào
Nơi Phật được thấy nghe
Chẳng tu nguyện thanh tịnh
Đi trên đường Phật đi.*

Bồ-tát Dũng Mãnh Tràng nương theo thần lực của Đức Phật, quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

*Ví như mắt sáng tỏ
Ban ngày thấy hình sắc
Tâm thanh tịnh cũng vậy
Nhờ Phật lực thấy Phật
Như dùng sức tinh tấn
Hay tốt nguồn đáy biển
Trí lực cũng như vậy
Thấy được vô lượng Phật
Ví như ruộng phì nhiêu
Gieo trồng tất tươi tốt
Tâm thanh tịnh như vậy
Xuất sinh các Phật pháp
Như người được tặng báu
Lìa hẳn khổ nghèo cùng
Bồ-tát được Phật pháp
Tâm lìa cấu thanh tịnh
Ví như thuốc Già-dà
Tiêu được tất cả độc
Phật pháp cũng như vậy
Diệt các hoạn phiền não
Thiện tri thức chân thật
Được Như Lai ngợi khen
Vì do oai thần kia
Được nghe pháp chư Phật
Giả sử vô số kiếp
Của báu cúng dường Phật
Chẳng biết thật tướng Phật
Đó chẳng phải cúng dường
Vô lượng những hình sắc
Trang nghiêm nơi thân Phật
Chẳng phải trong hình sắc
Mà thấy được Đức Phật*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Như Lai Đẳng Chánh Giác
Tịch nhiên hằng bất động
Có thể hiện thân khắp
Đây nơi mười phương cõi
Ví như cõi hư không
Bất sinh cũng bất diệt
Phật pháp cũng như vậy
Rốt ráo không sinh diệt.*

Bồ-tát Quang Minh Tràng nương theo thần lực của Đức Phật quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

*Nhân gian và thiên thượng
Tất cả các thế giới
Thấy khắp Đức Như Lai
Thân sắc diệu thanh tịnh
Ví như một tâm lực
Sinh được các thứ tâm
Như vậy một thân Phật
Hiện khắp tất cả Phật
Bồ-đề không hai pháp
Cũng không có các tướng
Mà ở trong hai pháp
Hiện thân tướng trang nghiêm
Rõ pháp tánh tịch tĩnh
Sinh khởi như huyễn hóa
Chốn hành luôn vô tận
Đạo sư hiện như vậy
Tất cả Phật ba đời
Pháp thân đều thanh tịnh
Tùy chỗ đáng hóa độ
Khắp hiện sắc thân diệu
Đức Như Lai chẳng nghĩ
Ta hiện thân như vậy
Tự nhiên mà thị hiện
Chưa từng có phân biệt
Cõi pháp không sai biệt
Cũng không chỗ tựa nương
Mà ở trong thế gian
Thị hiện vô lượng thân
Thân Phật chẳng biến hóa
Cũng chi chẳng biến hóa
Ở trong pháp không hóa
Thị hiện thân biến hóa
Chánh giác chẳng lường được
Đồng cõi pháp, hư không
Sâu rộng không bờ đáy*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đường ngôn ngữ tuyệt hẳn
Như Lai khéo thông đạt
Tất cả nơi hành đạo
Cõi pháp các cõi nước
Đi đến đều vô ngại.*

Bồ-tát Trí Tràng nương theo thần lực của Đức Phật, quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

*Nếu người tin thọ được
Trí Nhất thiết vô ngại
Tu tập hạnh Bồ-đề
Tâm đó chẳng thể lường
Trong tất cả cõi nước
Hiện khắp vô lượng thân
Mà thân không chỗ trụ
Cũng chẳng trụ nơi pháp
Mỗi mỗi chư Như Lai
Thần lực thị hiện thân
Số kiếp chẳng nghĩ bàn
Tính đếm chẳng hết được
Các chúng sinh ba đời
Biết hết được số lượng
Thân Như Lai thị hiện
Chẳng biết được lượng số
Có lúc hiện một hai
Cho đến vô lượng thân
Hiện khắp mười phương cõi
Thật ra không hai thứ
Ví như trăng tròn sáng
Hiện khắp các dòng nước
Bóng hình dầu vô lượng
Mặt trăng vẫn không hai
Trí vô ngại cũng vậy
Thành tựu bậc Chánh giác
Hiện khắp tất cả cõi
Thân Phật cũng không hai
Chẳng một cũng chẳng hai
Cũng chẳng phải vô lượng
Tùy chỗ đáng hóa độ
Thị hiện vô lượng thân
Phật thân chẳng quá khứ
Cũng chẳng phải vị lai
Một niệm hiện xuất sinh
Thành đạo và Niết-bàn
Hiện hình sắc như huyễn
Không sinh cũng không khởi*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thân Phật cũng như vậy
Thị hiện không có sinh.*

Bồ-tát Bảo Tràng nương theo thần lực của Đức Phật quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

*Thân Phật vốn vô lượng
Thị hiện thân hữu lượng
Tùy thân chúng muốn thấy
Đạo sư hiện như vậy
Thân Phật không nơi chốn
Đây khắp tất cả chỗ
Như hư không vô biên
Khó nghĩ bàn như vậy
Chẳng phải chỗ tâm duyên
Tâm chẳng khởi trong đó
Trong cảnh giới chư Phật
Rốt ráo không sinh diệt
Như mắt lừa xem thấy
Chẳng trong cũng chẳng ngoài
Thế gian thấy chư Phật
Phải biết cũng như vậy
Vì tạo lợi ích cho chúng sinh
Nên Phật hiện ra đời
Chúng sinh thấy có hiện
Mà thật không ra đời
Chẳng thể dùng cõi nước
Ngày đêm mà thấy Phật
Năm tháng một sát-na
Nên biết đều như thế
Chúng sinh nói như vậy
Ngày đó Phật thành đạo
Như Lai đắc Bồ-đề
Thật chẳng thuộc thời gian
Như Lai lìa phân biệt
Vượt thời gian, không gian
Chư Đạo sư ba đời
Xuất hiện đều như vậy
Ví như mặt trời sáng
Chẳng hợp cùng đêm tối
Mà nói ngày đêm ấy
Phật pháp đều như vậy
Ba đời tất cả kiếp
Chẳng hợp cùng Như Lai
Mà nói Phật ba đời
Phật pháp đều như vậy.*

Bồ-tát Tinh Tấn Tràng nương theo thần lực của Đức Phật quán sát khắp mười

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

phương rồi nói kệ rằng:

*Tất cả các Đạo sư
Thân đồng nghĩa cùng đồng
Khắp cả mười phương cõi
Tùy nghi mà thị hiện
Quán sát Đấng Mâu-ni
Việc làm rất kỳ diệu
Đầy khắp cả cõi pháp
Tất cả đều không thiếu
Thân Phật chẳng ở trong
Cũng chẳng phải ở ngoài
Thần lực nên hiển hiện
Đạo sư pháp như vậy
Theo các loài chúng sinh
Nghệp đã hợp đời trước
Những loại thân như vậy
Thị hiện đều chẳng đồng.
Thân chư Phật như vậy
Vô lượng chẳng tính đếm
Chỉ trừ Đấng Đại Giác
Không ai nghĩ bàn được
Như “ngã”, khó tư duy
Tâm chẳng thể nắm bắt
Phật, cũng khó tư duy
Chẳng phải nghiệp tâm hiện.
Cõi nước chẳng thể nghĩ
Mà thấy tịnh trang nghiêm
Phật, cũng khó tư duy
Diệu tướng đều hiện đủ
Ví như tất cả pháp
Do các duyên sinh khởi
Thấy Phật cũng như vậy
Tất nhờ các nghiệp thiện
Ví như ngọc Như ý
Thỏa mãn được tâm chúng
Pháp chư Phật như vậy
Thỏa mãn tất cả nguyện
Trong vô lượng cõi nước
Đạo sư hiện ra đời
Vì tùy theo nguyện lực
Ứng hiện khắp mười phương.*

Bồ-tát Ly Cấu Tràng nương theo thần lực của Đức Phật quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

*Ánh sáng trí của Phật
Làm thanh tịnh thế gian*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thế gian đã thanh tịnh
Khai thị các Phật pháp
Như có người muốn thấy
Phật đồng số chúng sinh
Đều đáp ứng tâm kia
Mà thật không chỗ đến
Dùng Phật làm cảnh giới
Chuyên niệm mà chẳng dứt
Người này được thấy Phật
Số đó cùng tâm đồng
Thành tựu pháp trong sạch
Đầy đủ các công đức
Đối với trí Nhất thiết
Chuyên niệm tâm chẳng bỏ
Đạo sư vì chúng sinh
Tùy nghi mà thuyết pháp
Theo chỗ đáng hóa độ
Hiện khắp thân tối thắng
Thân Phật và thế gian
Tất cả đều vô ngã
Ngộ được thành Chánh giác
Lại đem dạy chúng sinh
Tất cả Đấng Như Lai
Vô lượng sức tự tại
Hiện thân đồng tâm niệm
Thân ấy đều chẳng đồng
Thế gian thân như vậy
Thân chư Phật cũng thế
Biết rõ tự tánh kia
Như vậy gọi là Phật
Như Lai thấy biết khắp
Thấu rõ tất cả pháp
Phật pháp và Bồ-đề
Cả hai chẳng thủ đắc
Đạo sư không đến đi
Cũng lại không chỗ trụ
Xa lìa các điên đảo
Đây hiệu Đấng chánh giác.

Bồ-tát Tinh Tú Tràng nương theo thần lực của Đức Phật quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Như Lai không chỗ trụ
Mà trụ tất cả cõi
Tất cả cõi đều đến
Tất cả nơi đều thấy
Phật tùy tâm chúng sinh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Hiện khắp tất cả thân
Thành đạo chuyển pháp luân
Và cùng nhập Niết-bàn
Chư Phật chẳng nghĩ bàn
Ai nghĩ bàn được Phật
Ai thấy được Chánh giác
Ai hiện được tối thắng
Tất cả pháp đều “Như”
Cảnh giới Phật cũng vậy
Cho đến không một pháp
Trong “Như” có sinh diệt
Chúng sinh vọng phân biệt
Là Phật là thế giới
Người thấu đạt pháp tánh
Không Phật không thế giới
Như Lai hiện tiền khắp
Khiến chúng sinh tin mừng
Thân Phật chẳng thủ đắc
Cũng lại không thể thấy
Nếu thường ở thế gian
Xa lìa các chấp trước
Tâm hoan hỷ Vô ngại
Đối pháp được khai ngộ
Thần lực liền tự hiện
Chính đây gọi là Phật
Thời gian cả ba đời
Tìm cầu trọn không có
Nếu biết được như vậy
Tâm ý và các pháp
Thấy biết trọn tất cả
Chóng được thành Như Lai
Trong ngôn ngữ hiển thị
Tất cả Phật tự tại
Chánh giác vượt ngữ ngôn
Giả mượn ngôn ngữ nói.*

Bồ-tát Pháp Tràng nương theo thần lực của Đức Phật quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

*Thà nên luôn thọ đủ
Tất cả khổ thế gian
Trọn chẳng xa Như Lai
Chẳng rời Đấng Tự Tại
Nếu có những chúng sinh
Chưa phát tâm Bồ-đề
Được nghe danh hiệu Phật
Quyết định thành Chánh giác*

*Nếu có bậc Trí tuệ
Một niệm phát tâm đạo
Quyết thành đấng Vô thượng
Cẩn thận chớ sinh nghi
Như Lai Đấng Tự Tại
Vô lượng kiếp khó gặp
Nếu sinh một niệm tin
Mau chứng đạo Vô thượng
Giả sử trong mỗi niệm
Cúng dường vô lượng Phật
Chưa biết pháp chân thật
Chẳng gọi là cúng dường
Nếu nghe pháp như vậy
Chư Phật từ đấy sinh
Dù bị vô lượng khổ
Chẳng bỏ hạnh Bồ-đề
Một lần nghe đại trí
Pháp chứng nhập của Phật
Khắp ở trong pháp giới
Thành Đạo sư ba đời
Dầu tận đời vị lai
Đi khắp các cõi Phật
Chẳng cầu pháp mẫu này
Trọn chẳng thành Bồ-đề
Chúng sinh vô thử lại
Mãi lưu chuyển sinh tử
Chẳng rõ pháp chân thật
Nên chư Phật ra đời
Các pháp chẳng thể hoại
Cũng không ai hoại được
Ánh sáng lớn tự tại
Hiện khắp cả thế gian.*

M

Phẩm 25: THẬP HỒI HƯỚNG (Phần 1)

Bấy giờ, Bồ-tát Kim Cang Tràng nương theo thần lực của Phật nhập Tam-muội Trí quang của Bồ-tát.

Nhập Tam-muội này rồi, ở mười phương, mỗi phương đều cách pháp hội này vô số thế giới như số vi trần nơi mười vạn cõi Phật, có chư Phật như số vi trần của mười vạn cõi Phật đều đồng một hiệu là Kim Cang Tạng hiện ra trước Bồ-tát cùng khen:

–Lành thay! Lành thay! Thiện nam! Chỉ ông mới có thể nhập Tam-muội Trí quang của Bồ-tát này.

Thiện nam! Đây là thần lực của chư Phật như số vi trần nơi mười vạn cõi Phật ở mỗi phương trong mười phương cùng gia hộ ông. Mà cũng là oai lực nơi bản nguyện

thuở xưa của Đức Như Lai Tỳ-lô-giá-na. Và vì ông được trí tuệ thanh tịnh, cùng thiện căn của chư Bồ-tát tăng trưởng, khiến ông nhập Tam-muội này để thuyết pháp. Vì khiến cho chư Bồ-tát thanh tịnh vô úy, vì để đạt đủ biện tài vô ngại, vì nhập trí địa vô ngại, vì trụ đại tâm trí Nhất thiết, vì thành tựu vô tận thiện căn, vì đầy đủ pháp lành vô ngại, vì nhập phổ môn pháp giới, vì hiện thần lực của tất cả Phật, vì niệm trí về thời quá khứ chẳng dứt, vì được tất cả Phật hộ trì các căn, vì dùng vô lượng môn nói rộng các pháp, vì nghe rồi hiểu rõ thọ trì chẳng quên, vì gồm thâu tất cả căn lành của chư Bồ-tát, vì thành tựu những pháp trợ đạo xuất thế, vì chẳng dứt Trí Nhất thiết trí, vì khai phát đại nguyện, vì giải thích nghĩa thật, vì biết rõ pháp giới, vì khiến chư Bồ-tát đều hoan hỷ, vì tu tất cả thiện căn bình đẳng của Phật, vì hộ trì chúng tánh Phật cho nên diễn thuyết mười Hồi hướng của chư Bồ-tát.

Thiện nam! Ông nên nương vào thần lực của Phật mà diễn nói pháp này, vì để được Phật hộ niệm, vì an trụ nơi nhà Phật, vì thêm lớn công đức xuất thế, vì được Đà-la-ni ánh sáng, vì nhập Phật pháp vô ngại, vì đại quang chiếu khắp cõi pháp, vì tập hợp pháp thanh tịnh không lỗi, vì trụ nơi cảnh giới của trí rộng lớn, vì được pháp quang vô ngại.

Bấy giờ, chư Phật liền ban cho Bồ-tát Kim Cang Tràng vô lượng trí tuệ cùng biện tài vô ngại, ban cho phương tiện khéo léo phân biệt câu nghĩa, ban cho pháp ánh sáng vô ngại, ban cho thân Như Lai bình đẳng, ban cho vô lượng âm thanh thanh tịnh sai biệt, ban cho Tam-muội khéo quán sát chẳng thể nghĩ bàn của Bồ-tát, ban cho trí hồi hướng tất cả thiện căn kiên cố, ban cho phương tiện thiện xảo quán sát sự thành tựu của tất cả pháp, ban cho biện tài ở tất cả chỗ, thuyết tất cả pháp vô đoạn. Vì sao? Vì do sức từ căn lành nhập Tam-muội này.

Lúc này, chư Phật đều đưa tay phải xoa đầu Bồ-tát Kim Cang Tràng. Được chư Phật xoa đầu xong, Bồ-tát Kim Cang Tràng xuất định nói với chúng Bồ-tát:

–Thưa chư Phật tử! Đại Bồ-tát có đại nguyện chẳng thể nghĩ bàn đầy khắp cõi pháp, có thể cứu hộ khắp tất cả chúng sinh. Đó là tu học hồi hướng của chư Phật quá khứ, hiện tại, vị lai.

Thưa chư Phật tử! Hồi hướng của Đại Bồ-tát có mấy thứ?

Đại Bồ-tát hồi hướng có mười thứ, chư Phật ba đời đều diễn nói. Những gì là mười?

1. Hồi hướng cứu hộ tất cả chúng sinh lìa tướng chúng sinh.
2. Hồi hướng không hoại.
3. Hồi hướng bằng tất cả chư Phật.
4. Hồi hướng đến tất cả mọi nơi.
5. Hồi hướng tạc công đức vô tận.
6. Hồi hướng nhập tất cả căn lành bình đẳng.
7. Hồi hướng bình đẳng tùy thuộc tất cả chúng sinh.
8. Hồi hướng tướng chân như.
9. Hồi hướng không ràng buộc, không vướng mắc, giải thoát.
10. Hồi hướng vào cõi pháp vô lượng.

Đó là mười thứ hồi hướng của Đại Bồ-tát mà chư Phật quá khứ, hiện tại, vị lai đã nói, đang nói và sẽ nói.

Thưa Chư Phật tử! Thế nào là Đại Bồ-tát hồi hướng cứu hộ tất cả chúng sinh lìa tướng chúng sinh?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đại Bồ-tát này thực hành Thí ba-la-mật, làm thanh tịnh Giới ba-la-mật, tu Nhân nhục ba-la-mật, khởi Tinh tấn ba-la-mật, nhập Thiền ba-la-mật, trụ Bát-nhã ba-la-mật, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, tu vô lượng thiện căn như vậy.

Lúc tu thiện căn tự nghĩ: “Nguyện những thiện căn này có thể đem lại lợi ích khắp tất cả chúng sinh đều làm cho thanh tịnh đến nơi rốt ráo, lìa hẳn vô lượng khổ não nơi địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh, Diêm-la vương...”

Đại Bồ-tát lúc trồng thiện căn, đem thiện căn của mình hồi hướng như vậy: “Tôi sẽ làm nhà cho tất cả chúng sinh để họ thoát khỏi tất cả sự khổ, tôi sẽ làm chỗ cứu hộ của tất cả chúng sinh khiến họ đều được giải thoát phiền não, tôi sẽ làm chỗ quy y của tất cả chúng sinh khiến họ đều được lìa sự sợ hãi, tôi sẽ làm chỗ hướng tới của tất cả chúng sinh khiến họ đạt đến trí Nhất thiết, tôi sẽ làm chỗ an ổn cho tất cả chúng sinh khiến họ được chỗ an ổn rốt ráo, tôi sẽ làm ánh sáng cho tất cả chúng sinh khiến họ được trí quang diệt si ám, tôi sẽ làm ngọn đuốc cho tất cả chúng sinh để phá trừ tất cả vô minh tăm tối cho họ, tôi sẽ làm ngọn đèn cho tất cả chúng sinh khiến họ an trụ rốt ráo thanh tịnh, tôi sẽ làm Đạo sư cho tất cả chúng sinh dẫn dắt họ vào pháp chân thật, tôi sẽ làm đại Đạo sư của tất cả chúng sinh ban cho họ trí tuệ lớn vô ngại.

Đại Bồ-tát đem những thiện căn hồi hướng như vậy, bình đẳng tạo lợi ích cho tất cả chúng sinh, rốt ráo đều khiến được trí Nhất thiết.

Đại Bồ-tát giữ sự hồi hướng cho hàng chẳng phải thân hữu và hàng thân hữu của mình bình đẳng không sai khác. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát đã nhập tánh bình đẳng của tất cả pháp, nên đối với các chúng sinh không có một ý niệm chẳng phải là thân hữu. Giả sử có chúng sinh nào đem tâm oán hại Bồ-tát, Bồ-tát cũng dùng ánh mắt thương yêu mà nhìn họ, trọn không hờn giận.

Bồ-tát này làm Thiện tri thức cho khắp tất cả chúng sinh, đem chánh pháp diễn thuyết khiến họ tu tập.

Ví như biển cả, tất cả chất độc không làm biến hoại được.

Bồ-tát này cũng vậy. Tất cả kẻ ngu si vô trí, vô ân, sân độc, kiêu mạn tự đại, mê tối không biết pháp lành, những kẻ ác này đủ cách làm bức hại vẫn không làm động loạn tâm Bồ-tát này được.

Ví như mặt trời hiện ra thế gian, chẳng vì kẻ đui mù không thấy mà lại ẩn đi không sáng. Lại cũng chẳng vì thành Càn-thát-bà, tay A-tu-la, cây Diêm-phù-đề, gò cao, hang sâu, bụi khói, mây mù che chướng mà ẩn đi không sáng. Lại cũng chẳng vì thời tiết biến đổi mà ẩn đi không sáng.

Đại Bồ-tát cũng như vậy. Có phước đức lớn, tâm sâu rộng chánh niệm, quán sát không thoái khuất. Vì muốn đạt công đức trí tuệ rốt ráo nên đối với pháp thù thắng, tâm lập chí nguyện dùng ánh sáng pháp chiếu khắp thấy tất cả nghĩa, đối với các pháp môn, trí tuệ tự tại, thường vì tạo lợi ích cho chúng sinh mà tu pháp lành, chẳng bao giờ lậm lạc, sinh tâm bỏ chúng sinh. Chẳng vì tánh tệ ác, tà kiến, sân giận, uế trước khó điều phục của họ mà rời bỏ họ, chẳng tu hồi hướng. Chỉ dùng giáp trụ đại nguyện để tự trang nghiêm, luôn cứu hộ chúng sinh không thoái chuyển. Chẳng vì chúng sinh vô ân mà thoái lui hạnh Bồ-tát, bỏ đạo Bồ-đề, chẳng vì ở chung với kẻ phàm phu mà lìa bỏ tất cả thiện căn như thật, chẳng vì chúng sinh thường sinh lỗi ác khó nhẫn thọ được mà sinh tâm mệt mỏi nhàm chán. Như mặt trời kia chẳng vì một sự vật mà xuất hiện nơi thế gian.

Đại Bồ-tát cũng như vậy, chẳng phải chỉ vì một chúng sinh mà tu các thiện căn,

hồi hướng Vô thượng Bồ-đề, mà vì cứu hộ khắp tất cả chúng sinh nên tu các thiện căn, hồi hướng Vô thượng Bồ-đề. Cũng vậy, chẳng phải chỉ vì làm thanh tịnh một cõi Phật, tin một Đức Phật, thấy một Đức Phật, hiểu rõ một pháp mà khởi nguyện đại trí hồi hướng Vô thượng Bồ-đề mà vì làm thanh tịnh khắp tất cả cõi Phật, tin hết tất cả chư Phật, phụng sự cúng dường khắp tất cả chư Phật, hiểu hết tất cả Phật pháp mà phát khởi đại nguyện tu các thiện căn, hồi hướng Vô thượng Bồ-đề.

Đại Bồ-tát dùng các Phật pháp làm duyên khởi, phát tâm rộng lớn, tâm bất thoái, trong vô lượng kiếp tu tập tâm báu hy hữu khó đắc, đều bình đẳng với tất cả chư Phật.

Đại Bồ-tát quán sát các thiện căn như vậy, lòng tin thanh tịnh, đại Bi kiên cố, dùng tâm sâu xa, tâm hoan hỷ, tâm thanh tịnh, tâm tối thắng, tâm nhu hòa, tâm Từ bi, tâm thương xót, tâm thấu giữ, tâm lợi ích, tâm an lạc, mà vì khắp các chúng sinh hồi hướng chân thật, chẳng phải chỉ là lời suông.

Đại Bồ-tát lúc đem các thiện căn hồi hướng tự nghĩ: “Do căn lành này khiến tất cả chúng sinh thừa sự cúng dường tất cả chư Phật không bỏ qua, khởi tâm tin chư Phật thanh tịnh không hư hoại, lắng nghe chánh pháp, dứt các sự nghi hoặc, ghi nhớ không quên, tu hành đúng pháp, cung kính chư Phật, thân nghiệp thanh tịnh, an trụ nơi vô lượng thiện căn rộng lớn, lìa hẳn bần cùng, đầy đủ bảy Thánh tài, thường theo chư Phật tu học, thành tựu vô lượng căn thắng diệu, tỏ ngộ bình đẳng, trụ trí Nhất thiết, dùng mắt vô ngại bình đẳng nhìn chúng sinh, các tướng tốt trang nghiêm thân không khiếm khuyết, lời nói trong diệu, công đức viên mãn, các căn điều phục, thành tựu mười Lực, tâm lành đầy đủ, không nương tựa đâu, khiến tất cả chúng sinh đều được an lạc của Phật, được vô lượng chỗ an mà Phật an trụ”.

Đại Bồ-tát thấy các chúng sinh gây tạo nghiệp ác, chịu nhiều thống khổ, bị chúng làm chướng ngại mà không thấy được Phật, chẳng được nghe Pháp, chẳng biết Tăng, Bồ-tát bèn nghĩ: “Ta sẽ ở trong các đường ác kia, thay thế các chúng sinh chịu các sự khổ, khiến họ được giải thoát”.

Lúc Bồ-tát chịu khổ như vậy càng tinh tấn hơn, chẳng bỏ chẳng tránh, chẳng kinh chẳng sợ, chẳng thoái chẳng khiếp, không nhàm chán mệt mỏi. Vì sao? Vì đúng như bản nguyện là quyết gánh vác tất cả chúng sinh khiến họ được giải thoát. Bồ-tát nghĩ: “Tất cả chúng sinh ở trong chỗ sinh, già, bệnh, chết, các khổ nạn, theo nghiệp mà lưu chuyển, tà kiến vô trí, mất các pháp lành, ta phải cứu họ, cho họ được xuất ly”.

Lại các chúng sinh bị vướng mắc nơi lưới ái, lọng si che phủ mà nhiễm đấm nơi cảnh, theo mãi không rời bỏ, vào trong lồng cũi khổ não, thật hành nghiệp ma, phước trí đều hết, thường ôm tâm nghi hoặc, chẳng thấy chỗ an ổn, chẳng biết đạo xuất ly, ở trong sinh tử luân hồi mãi, bị ngập chìm nơi bùn lầy đau khổ.

Bồ-tát thấy chúng sinh như vậy nên khởi tâm đại Bi, tâm lợi ích, muốn làm cho chúng sinh đều được giải thoát nên đem tất cả thiện căn hồi hướng, dùng tâm rộng lớn hồi hướng, như Bồ-tát ba đời đã tu hành hồi hướng, như lời dạy trong kinh Đại Hồi Hướng mà hồi hướng, nguyện các chúng sinh đều khắp được thanh tịnh, rốt ráo thành tựu trí Nhất thiết chủng.

Bồ-tát lại nghĩ: “Việc tu hành của ta là muốn làm cho chúng sinh đều được thành tựu bậc trí tuệ vô thượng. Ta chẳng vì tự thân mà cầu giải thoát, chỉ vì cứu giúp tất cả chúng sinh, khiến họ đều được tâm trí Nhất thiết, qua khỏi dòng sinh tử, thoát tất cả khổ”.

Bồ-tát lại nghĩ: “Ta sẽ vì khắp tất cả chúng sinh chịu đủ sự khổ, khiến họ ra khỏi

hố lớn của khổ sinh tử. Ta vì khắp tất cả chúng sinh mà tận kiếp vị lai chịu tất cả khổ trong các nẻo ác ở tất cả thế giới, nhưng vẫn luôn vì chúng sinh mà tu thiện căn. Vì sao? Vì ta thà riêng mình chịu mọi sự khổ như thế, đem thân chuộc tất cả chúng sinh nơi cõi ác khiến họ được giải thoát, chớ chẳng để chúng sinh bị đọa các nơi hiểm nạn như địa ngục, súc sinh, ngạ quỷ, Diêm-la vương...”.

Bồ-tát lại nghĩ: “Ta nguyện bảo hộ tất cả chúng sinh chẳng bao giờ rời bỏ. Đây là lời nguyện thành thật không hư vọng. Vì sao? Ta vì cứu độ tất cả chúng sinh mà phát tâm Bồ-đề, chớ chẳng phải vì tự thân mà cầu đạo Vô thượng. Cũng chẳng phải vì cầu hưởng cái vui trong cảnh năm dục và ba cõi mà tu hạnh Bồ-đề. Vì sao? Vì cái vui thế gian chẳng phải là không khổ, là cảnh giới ma, chư Phật luôn quở trách, chỉ có kẻ ngu mới tham đắm, tất cả khổ hoạn đều nhân đó mà có. Các chốn địa ngục, súc sinh, ngạ quỷ, Diêm-la vương, sân giận, kiện cáo, hủy nhục nhau, các ác như thế đều do tham đắm nơi năm dục gây nên. Kẻ tham năm dục thời xa lìa chư Phật, chướng ngại việc sinh lên cõi trời, huống là được Vô thượng Bồ-đề.”

Bồ-tát quán sát thế gian, vì tham chút ít dục lạc mà chịu vô lượng khổ như thế, nên chẳng bao giờ vì cảnh năm dục mà cầu Vô thượng Bồ-đề, tu hạnh Bồ-tát, chỉ vì đem an lạc cho tất cả chúng sinh nên phát tâm tu tập thành tựu viên mãn đại nguyện, cắt đứt những dây khổ của chúng sinh khiến họ được giải thoát.

Đại Bồ-tát lại nghĩ: “Ta phải đem căn lành hồi hướng như vậy khiến tất cả chúng sinh được vui rất ráo, vui lợi ích, vui chẳng thọ, vui tịch tĩnh, vui không nương tựa, vui không động, vui vô lượng, vui không bỏ, không lùi, chuyển vui bất diệt, vui trí Nhất thiết”.

Bồ-tát lại nghĩ: “Ta sẽ vì tất cả chúng sinh làm bậc Điều ngự sư, làm quan chủ binh, cầm đuốc đại trí, chỉ đường an ổn, khiến họ lìa hiểm nạn, dùng phương tiện khéo léo khiến họ biết nghĩa thật. Ở biển sinh tử làm thuyền trưởng khéo giỏi đủ trí Nhất thiết đưa các chúng sinh đến bờ kia”.

Thưa chư Phật tử! Đại Bồ-tát đem các thiện căn hồi hướng như vậy, chính là tùy nghi cứu hộ tất cả chúng sinh khiến họ thoát sinh tử, phụng sự, cúng dường tất cả chư Phật, được trí Nhất thiết vô ngại, lìa các ma, xa bạn ác, gần bạn lành Bồ-tát, dứt trừ tội lỗi, thành tựu nghiệp thanh tịnh, đầy đủ hạnh nguyện rộng lớn và vô lượng thiện căn của Bồ-tát.

Đại Bồ-tát đem các thiện căn chánh hồi hướng rồi, tự nghĩ: “Chẳng vì bốn châu thiên hạ đông chúng sinh mà có nhiều mặt trời xuất hiện, chỉ một mặt trời mọc lên đủ soi sáng khắp tất cả chúng sinh. Lại các chúng sinh chẳng phải tự mình có ánh sáng để biết ngày đêm, đứng đi quán sát, làm các công việc đều do mặt trời mọc lên mới thành tựu được việc làm ấy. Nhưng mặt trời kia chỉ có một, không hai.”

Cũng thế, Đại Bồ-tát lúc tu tập thiện căn hồi hướng, nghĩ: “Các chúng sinh kia chẳng thể tự cứu, đâu có thể cứu người khác. Ta chỉ có một mình, không bạn bè tu tập thiện căn, hồi hướng như vậy là vì muốn độ khắp tất cả chúng sinh, vì chiếu khắp tất cả chúng sinh, vì chỉ dẫn tất cả chúng sinh, vì khai ngộ tất cả chúng sinh, vì quan tâm đến tất cả chúng sinh, vì thấu nhận tất cả chúng sinh, vì thành tựu tất cả chúng sinh, vì khiến tất cả chúng sinh hoan hỷ, vì khiến tất cả chúng sinh an lạc, vì khiến tất cả chúng sinh dứt nghi.”

Đại Bồ-tát lại nghĩ: “Ta phải như mặt trời, chiếu khắp tất cả mà chẳng cầu báo ân, chúng sinh có kẻ ác hại ta, ta đều có thể dung thọ chẳng bao giờ vì lý do này mà bỏ thế

nguyện, chẳng vì một chúng sinh làm ác mà bỏ tất cả chúng sinh. Ta chỉ siêng tu tập thiện căn hồi hướng, khiến khắp chúng sinh đều được an lạc. Thiện căn dù ít, nhưng cũng vì gồm tất cả chúng sinh, mà ta dùng tâm hoan hỷ hồi hướng rộng rãi. Nếu có thiện căn mà chẳng muốn tạo lợi ích cho tất cả chúng sinh thì chẳng gọi là hồi hướng. Tùy một thiện căn lấy khắp chúng sinh làm cảnh của tối thượng duyên mới gọi là hồi hướng.”

Hồi hướng đặt để chúng sinh nơi pháp tánh không chấp trước. Hồi hướng thấy tự tánh của chúng sinh bất động bất chuyển. Hồi hướng không nương tựa, không chấp giữ đối với sự hồi hướng. Hồi hướng chẳng chấp lấy tướng của thiện căn. Hồi hướng chẳng phân biệt thể tánh của nghiệp báo. Hồi hướng chẳng tham vướng tướng của năm uẩn. Hồi hướng chẳng hủy hoại tướng của năm uẩn. Hồi hướng chẳng chấp lấy nghiệp. Hồi hướng chẳng cầu báo. Hồi hướng chẳng nhiễm đấm nơi nhân duyên khởi. Hồi hướng chẳng chấp trước danh tiếng. Hồi hướng chẳng chấp trước xứ sở. Hồi hướng chẳng chấp trước pháp hư vọng. Hồi hướng chẳng chấp trước tướng chúng sinh, tướng thế giới, tướng tâm ý. Hồi hướng chẳng khởi tâm điên đảo, tướng điên đảo, kiến điên đảo. Hồi hướng chẳng chấp trước đường ngôn ngữ. Hồi hướng quán tánh chân thật của tất cả pháp. Hồi hướng quán tướng bình đẳng của tất cả chúng sinh. Hồi hướng dùng ấn pháp giới ấn các thiện căn. Hồi hướng quán các pháp lìa tham dục. Hiểu tất cả pháp, không gieo trồng thiện căn, cũng như vậy. Hồi hướng các pháp không hai, không sinh, không diệt, cũng như vậy. Dùng những thiện căn hồi hướng như thế mà tu hành pháp đối trị thanh tịnh. Có bao nhiêu thiện căn thấy đều tùy thuận pháp xuất thế, chẳng khởi hai tướng. Chẳng phải tức nghiệp tu tập Trí Nhất thiết trí, chẳng phải lìa nghiệp hồi hướng trí Nhất thiết. Trí Nhất thiết chẳng phải tức nghiệp, nhưng cũng chẳng phải lìa nghiệp mà được trí Nhất thiết. Do nghiệp thanh tịnh như bóng sáng, nên quả báo cũng thanh tịnh như bóng sáng. Quả báo như bóng sáng thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí cũng thanh tịnh như bóng sáng, lìa ngã, ngã sở, tất cả động loạn, tư duy phân biệt. Biết rõ như vậy, đem các thiện căn theo phương tiện hồi hướng.

Lúc hồi hướng như thế, Bồ-tát luôn độ thoát chúng sinh không thôi, chẳng trụ pháp tướng. Dù biết các pháp không nghiệp, không báo, mà khéo có thể xuất sinh tất cả nghiệp báo không trái nghịch. Bồ-tát theo phương tiện khéo tu hồi hướng như vậy.

Lúc Đại Bồ-tát hồi hướng như thế, luôn lìa tất cả lỗi, được chư Phật khen ngợi.

Đây là hồi hướng thứ nhất, hồi hướng cứu hộ tất cả chúng sinh mà lìa tướng chúng sinh của Đại Bồ-tát.

Bấy giờ, Bồ-tát Kim Cang Tạng quán tất cả chúng hội khắp mười phương, liền nhập pháp giới vào sâu câu nghĩa, dùng tâm vô lượng tu tập hạnh thù thắng, dùng tâm đại Bi che chở tất cả chúng sinh, chẳng dứt dòng giống của chư Như Lai ba đời, vào tạng pháp công đức của tất cả Phật, xuất sinh Pháp thân của tất cả Phật, có thể khéo phân biệt tâm chúng sinh biết chủng tánh của họ, thiện căn thành thực, an trú nơi Pháp thân, vì họ thị hiện sắc thân thanh tịnh, nên nương theo thần lực của Đức Phật, liền nói kệ rằng:

*Trải vô số kiếp tu hành đạo
Tinh tấn kiên cố tâm vô ngại
Vì muốn lợi ích các chúng sinh
Thường cầu các pháp công đức Phật
Bậc thế gian không ai sánh bằng*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tu sửa tâm ý rất sáng sạch
Phát tâm cứu khắp các hàm thức
Bậc này khéo vào tạng hồi hướng
Dũng mãnh tinh tấn sức đầy đủ
Trí tuệ thông đạt ý thanh tịnh
Cứu độ khắp tất cả muôn loài
Tâm ý nhẫn chịu chẳng lay động
Tâm khéo an trụ không ai sánh
Ý thường thanh tịnh rất vui thích
Như vậy vì chúng sinh tu hành
Ví như mặt đất dung nạp hết
Chẳng vì tự thân cầu an vui
Chỉ muốn cứu hộ các chúng sinh
Như vậy phát khởi tâm đại Bi
Chóng được vào nơi bậc Vô ngại
Tất cả thế giới ở mười phương
Có bao chúng sinh đều thấu nhận
Vì cứu họ nên khéo trụ tâm
Như vậy tu học các hồi hướng
Tu hành bố thí rất vui thích
Hộ trì tịnh giới không sai phạm
Dũng mãnh tinh tấn tâm chẳng động
Hồi hướng trí Nhất thiết của Phật
Tâm đó rộng lớn không bờ bến
Nhẫn lực an trụ chẳng lay động
Thiền định rất sâu luôn chiếu rõ
Trí tuệ vi diệu khó nghĩ bàn
Trong tất cả thế giới nơi mười phương
Tu tập đầy đủ hạnh thanh tịnh
Công đức như vậy đều hồi hướng
Vì muốn an lạc các chúng sinh
Đại sĩ siêng tu những nghiệp thiện
Vô lượng, vô biên chẳng đếm được
Như vậy đều dùng lợi chúng sinh
Khiến trụ trí vô thượng khó lường
Khắp vì tất cả các chúng sinh
Mà ở địa ngục vô số kiếp
Nhưng tâm vẫn không hề mệt mỏi
Dũng mãnh quyết định thường hồi hướng
Chẳng cầu sắc, thanh, hương cùng vị
Cũng chẳng mong cầu các xúc diệu
Chỉ vì cứu độ các chúng sinh
Thường cầu trí tối thắng vô thượng
Trí tuệ thanh tịnh như hư không
Tu tập vô biên hạnh Đại sĩ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như những pháp hạnh Phật đã làm
Bậc này luôn tu học như vậy
Đại sĩ du hành các thế giới
Đều hay an ổn các chúng sinh
Khiến khắp tất cả đều vui mừng
Tu hạnh Bồ-tát không nhằm chán
Dứt trừ tất cả những tâm độc
Tư duy tu tập trí vô thượng
Chẳng vì tự mình cầu an lạc
Chỉ nguyện chúng sinh được lìa khổ
Bậc này hồi hướng được rốt ráo
Tâm thường thanh tịnh lìa các độc
Chư Phật ba đời phó chúc cho
Trụ nơi thành đại pháp vô thượng
Chưa từng nhiễm vướng nơi các sắc
Thọ, tưởng, hành, thức, cũng chẳng nhiễm
Tâm đó vĩnh viễn thoát ba cõi
Tất cả công đức đều hồi hướng
Những chúng sinh mà Phật thấy biết
Đều thấu giữ hết không bỏ sót
Thệ nguyện đều khiến được giải thoát
Vì đầy tu hành rất hoan hỷ
Tâm ấy niệm niệm luôn an trụ
Trí tuệ rộng lớn không ai sánh
Rời si, chánh niệm thường vắng lặng
Tất cả các nghiệp đều thanh tịnh
Như Bồ-tát kia ở thế gian
Chẳng nhiễm tất cả pháp nội, ngoại
Như gió vô ngại trong hư không
Đại sĩ dụng tâm cũng như vậy
Bao nhiêu thân nghiệp đều thanh tịnh
Tất cả ngôn ngữ không lỗi lầm
Tâm thường quy hướng Đức Như Lai
Hay khiến chư Phật đều hoan hỷ
Mười phương vô lượng các cõi nước
Có bao cõi Phật đều đi đến
Trong đó chiêm ngưỡng Đấng Đại Bi
Tất cả đều cung kính phụng sự
Tâm thường thanh tịnh lìa các lỗi
Vào khắp thế gian không sợ hãi
Đã trụ nơi đạo Vô thượng của Phật
Làm ao pháp lớn cho ba cõi
Tinh tấn quán sát tất cả pháp
Tùy thuận tư duy hữu phi hữu
Như vậy thẳng đến lý chân thật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Được vào chỗ vô tránh sâu xa
Do vậy tu thành đạo kiên cố
Tất cả chúng sinh chẳng hoại được
Khéo hay thấu rõ tánh các pháp
Khấp trong ba đời không chấp trước
Như vậy hồi hướng đến bờ kia
Khiến khắp quần sinh lìa cấu nhiễm
Lìa hẳn tất cả chỗ nương tựa
Được vào chốn rốt ráo không nương.
Ngôn ngữ của tất cả chúng sinh
Tùy theo chủng loại đều sai khác
Bồ-tát có thể phân biệt nói
Mà tâm vẫn không chấp không ngại
Bồ-tát tu hồi hướng như vậy
Công đức phương tiện chẳng kể xiết
Hay khiến trong thế giới mười phương
Tất cả chư Phật đều khen ngợi.*

